1947—1957, 10 ani de sport în Republica noastră populară

În istoria unui popor 10 ani reprezintă — s-ar putea spune — o clipită. Şi totuşi în Republica Populară Romînă au fost posibile într-un singur deceniu atitea realizări şi transformări structurale, atitea succese, tocmai pentru că poporul nostru a fost călăuzit cu înţelepciune de partidul clasei muncitoare, a avut permanent în faţă viziunea luminoasă a viitorului fericit spre care păşeşte cu fermitate. În pas cu progresele vertiginoase realizate în toate domeniile de activitate a mers şi noua mişcare de cultură fizică, continuatoare a celor mai bune tradiţii progresiste ale sportului romînesc, creaţie plină de vigoare a regimului democrat-popular.

S-AU DESCHIS LARG PORŢILE STADIOANELOR...

La numai doi ani după instaurarea Republicii Populare Romîne, fluxul de transformări revoluţionare cuprinde şi mişcarea sportivă. Pentru prima dată cultura fizică în patria noastră capătă un conţinut nou şi sănătos, devenind un mijloc puternic de educaţie comunistă a maselor, de întărire a sănătăţii celor ce muncesc, de creştere a unui tineret sănătos, puternic şi viguros, vrednic constructor al socialismului, pătruns de un fierbinte patriotism socialist, gata să apere cu orice preţ cuceririle clasei muncitoare. În noua orientare a mişcării de cultură fizică trasată de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iunie 1949, sportul devine un bun al întregului popor. Porţile stadioanelor se deschid larg în faţa tineretului, a tuturor oamenilor muncii. Pentru întîia oară în istoria Romîniei se trece la făurirea unei mişcări de cultură fizică de masă, a unui sport de masă.

Se şterge astfel pentru totdeauna caracterul pe care burghezia îl imprimase sportului: un mijloc de distracţie pentru un număr restrîns de privilegiaţi, o sursă de venituri pentru afacerişti veroşi, o activitate ignorată şi complet nesprijinită de statul burghezo-moşieresc.

Consolidarea colectivelor sportive a dus implicit la atragerea în sport a unui mare număr de oameni ai muncii. An de an se organizează Spartachiadele sindicale, Cupa şi apoi Spartachiada Satelor, competiţii polisportive care duc la înfiinţarea a numeroase secţii pe ramură de sport, la răspîndirea pe întreg teritoriul ţării noastre a unor discipline ca atletismul, nataţia, canotajul, schiul etc. cunoscute numai în unele regiuni. Din 1956 sînt create condiţiile pentru unificarea tuturor acestor întreceri (organizate pe departamente) în cadrul unei singure şi grandioase competiţii polisportive, Spartachiada Tineretului, avînd două faze: una de vară, cealaltă de iarnă. **Şi, dacă la primele crosuri cifra de 50.000 participanţi era considerată un mare succes, cei peste 100.000 participanţi la campionatul popular de şah din 1949 un record, dacă cei 600.000 participanţi la Spartachiada satelor din 1955 (iarna şi vara) reprezentau o victorie de proporţii unice, iată că la ediţia din 1957 a Spartachiadei Tineretului întîlnim peste 2.100.000 de concurenţi, cifră care pune în umbră toate realizările de pînă atunci şi care arată în adevărata lumină vigoarea şi nivelul pe care l-a atins sportul de masă în Republica Populară Romînă.**

Dovadă elocventă stă şi entuziasmul cu care s-a îndreptat tineretul către complexul G.M.A., introdus în anul 1950 la propunerea Uniunii Tineretului Muncitor după exemplul complexului sportiv sovietic G.T.O. În cei aproape 8 ani de la introducerea complexului Gata pentru Muncă şi Apărarea Patriei, peste 1.000.000 tineri şi tinere şi-au trecut normele celor trei grade ale complexului.

Unul dintre cele mai remarcabile succese ale mişcării de cultură fizică este larga dezvoltare a sportului la sate. În acest mediu ţinut în trecut în întunericul ignoranţei şi-a făcut în anii regimului democrat-popular o intrare triumfală cultura şi bunul său aliat, sportul.

Femeia ţinută odinioară departe de sport ia parte azi, alături de tovarăşii ei de muncă, la activitatea de cultură fizică. Peste un sfert de milion de femei îşi dispută cu regularitate întîietatea pe stadion.

ÎN RÎNDUL CELOR MAI BUNI DIN LUME...

Alături de contribuţia la educaţia fizică a poporului, sportul de masă constituie o vastă pepinieră pentru loturile reprezentative ale ţării.

Un factor care a contribuit din plin la emulaţia necesară marilor recorduri a fost instituirea unui sistem de clasificare sportivă. De atunci şi pînă astăzi au fost efectuate peste 300.000 clasificări sportive! Dorinţa de a ajunge mai întîi sportivi de categoria I, iar apoi să cucerească titlurile de cinste de maestru şi maestru emerit animă sute de mii de tineri şi tinere din ţara noastră. Şi rezultatul acestei emulaţii pe scară de masă se vede în numărul de 30 maeştri emeriţi şi 495 maeştri ai sportului cu care se mîndreşte azi mişcarea de cultură fizică din R. P. R. Oglinda cea mai fidelă a progresului sportiv calitativ înregistrat de o naţiune o reprezintă confruntarea internaţională, performanţele şi recordurile pe plan mondial, rezultatele meciurilor interţări ale marilor turnee ale campionatelor europene şi mondiale, şi, firesc, Jocurile Olimpice. Din acest punct de vedere se ştie cît valora sportul nostru acum 10 ani. În această scurtă perioadă s-a înregistrat însă un salt valoric atît de evident încît chiar şi cei care nu ne sînt prieteni nu-l mai pot contesta. Însuşirea creatoare a experienţei glorioşilor sportivi sovietici şi a celor din democraţiile populare, confruntările internaţionale din ce în ce mai numeroase ca urmare a politicii de pace şi coexistenţă paşnică a statului nostru, folosirea unor metode ştiinţifice de antrenament, lărgirea necontenită a bazei materiale, completarea rîndurilor antrenorilor cu cadre de înaltă calificare şi înarmate cu cele mai noi cunoştinţe tehnice şi fiziologice, au permis acest salt care reprezintă cel mai mare şi cel mai frumos record al sportului romînesc.

Începutul a fost făcut în anul 1950, cînd Angelica Rozeanu cucerea pentru prima oară, la Budapesta, titlul suprem la tenis de masă. Timp de 6 ani ea avea să-şi confirme valoarea, realizînd astfel un record unic în disciplina respectivă. Angelica Rozeanu n-a rămas însă un caz izolat în tenisul de masă romînesc. O tînără speranţă — Ella Zeller — a reuşit să obţină la rîndul ei performanţe de mare valoare, iar în tenisul de masă masculin s-a ivit o pleiadă de jucători care într-un timp relativ scurt s-au înscris în rîndul celor mai bune palete mondiale.

Un sport în care ne-am impus cu mare autoritate pe plan mondial este tirul. Maeştrii „focului precis" din ţara noastră — Iosif Sîrbu, Şt. Petrescu, Gh. Liliardopol, H. Herşcovici, C. Antonescu, tînăra campioană europeană Jacqueline Zvonevski şi alţii, au atins ori s-au apropiat de plafonul rezultatelor supreme în această disciplină care, spre deosebire de alte sporturi cifrice, are recorduri absolute, peste care nu se mai poate trece. Ştefan Petrescu a reuşit excepţionala performanţă de a deveni campion olimpic în proba de pistol viteză, stabilind totodată un nou record al lumii.

Cel mai vechi sport din ţara noastră — canotajul — şi-a trăit adevărata tinereţe abia în ultimii cîţiva ani, cînd talente deosebite ca Leon Rotman, dublu campion olimpic la canoe simplu, Simion Ismailciuc şi Dumitru Alexe, campioni olimpici şi campioni europeni pe anul 1957, Mircea Anastasescu locul III la caiac simplu la campionatele mondiale de la Macon, componenţii echipajului de schif 4 noncox, campioni europeni în 1955, componentele echipajului feminin de schif 8+1, de patru ori consecutiv vicecampioane europene etc. au atras atenţia lumii prin valoarea şi buna lor pregătire.

Faima vechilor campioni ai „nobilei arte" a fost purtată pe culmile strălucirii de actuala generaţie de boxeri amatori ai Republicii Populare Romîne. Învingători ai puternicelor reprezentative ale Franţei, R. P. Bulgaria, Finlandei, Elveţiei etc., boxerii noştri au reuşit în 1956 o performanţă mai presus de orice laudă: Nicolae Linca — campion olimpic, Mircea Dobrescu şi Gh. Negrea — medalii de argint, Constantin Dumitrescu — medalia de bronz. 4 boxeri — patru medalii. Anul acesta, maestrul emerit al sportului Gh. Negrea ne-a adus satisfacţia primului titlu european, iar Mircea Dobrescu şi V. Mariuţan s-au clasat pe locul II la categoriile respective.

O ramură sportivă aproape necunoscută în trecut — handbalul — ne-a adus de asemenea satisfacţia supremă: la Frankfurt pe Main în 1956, reprezentativa feminină a ţării noastre învinge pe teren propriu pe reprezentantele patriei handbalului — Germania occidentală — şi cucereşte titlul de campioană mondială.

Voleiul, unde sîntem vicecampioni europeni şi mondiali, popicele — unde un reprezentant al nostru a cucerit titlul de campion mondial, luptele, scrima, unde Olga Orban, deţine medalia de argint a Jocurilor Olimpice de la Melbourne, gimnastica feminină, sport în care echipa noastră s-a clasat pe locul III la Melbourne, iată atîtea şi atîtea discipline în care am realizat progrese impresionante în anii din urmă.

Ansamblul valorii sportului romînesc a fost verificat în mari competiţii polisportive internaţionale, cum au fost Jocurile Olimpice, Jocurile prieteneşti ale tineretului, Jocurile universitare. Bilanţul celei de-a XV-a Olimpiade din 1952 de la Helsinki ne-a adus prima medalie de aur. La a XVI-a Olimpiadă, numai cu patru ani mai tîrziu, Australia şi întreaga lume apreciu succesul sportivilor romîni care era concretizat prin 5 titluri de campioni olimpici, 3 medalii de argint şi 5 de bronz.

La prima ediţie a Jocurilor sportive internaţionale prieteneşti ale tineretului la Bucureşti, sportivii noştri au cucerit 125 medalii, pentru ca peste doi ani, la Varşovia, numărul lor să crească la 142, iar la

Jocurile din acest an de la Moscova, supranumite „Mica Olimpiadă" prin amploarea şi calitatea participării, să obţinem 178 medalii. Sportivele noastre Maria Diţi şi Iolanda Balaş ca şi echipa masculină de volei, ne-au dat satisfacţia cuceririi primului loc într-o mare competiţie internaţională: Jocurile mondiale ale studenţilor de la Paris.

Sportul romînesc şi-a demonstrat cu prisosinţă maturitatea în arena internaţională, organizînd cu succes şi în cele mai bune condiţii întreceri şi competiţii de cea mai mare amploare. Campionatele mondiale de tenis de masă din anul 1953 au avut loc la Bucureşti. Puţin mai tîrziu, capitala ţării noastre a găzduit cu strălucire prima ediţie a Jocurilor sportive internaţionale prieteneşti, desfăşurate o dată cu cel de al IV-lea Festival. În 1955, Bucureştiului i s-a încredinţat deosebita cinste de a organiza într-un singur sezon sportiv trei campionate europene, de tir, volei şi canotaj academic feminin.

Deşi programate într-un răstimp scurt, toate aceste competiţii s-au desfăşurat în condiţii excelente stîrnind unanima admiraţie a participanţilor. Republica Populară Romînă este vestită pentru campionatele sale internaţionale de atletism, ajunse la a X-a ediţie.

O SOLIDĂ BAZĂ MATERIALĂ ŞI ŞTIINŢIFICĂ

Una dintre formele de manifestare a sprijinului acordat de partid şi guvern mişcării sportive este creşterea necontenită, în anii Republicii Populare, a bazei materiale a activităţii de cultură fizică şi sport. Nu vom mai recurge de astă-dată la comparaţii pentru că ele sînt complet inutile. Mari construcţii sportive, ca Parcul sportiv Dinamo, sala şi bazinul acoperit Floreasca, baza de iarnă de la Poiana Stalin, stadionul „23 August", Stadionul nou din Constanţa, bazinele acoperite de la Cluj, Reşiţa şi Cîmpia Turzii, sala Voinţa din Iaşi, poligonul Tunari, sala Recolta din Capitală, baza nautică Snagov, noile săli din Constanţa, Iaşi şi de la Ianoş Herbak-Cluj, bazele sportive din Valea Jiului şi a Trotuşului, patinoarul artificial din Capitală, complexul sportiv „Tractorul" din Oraşul Stalin, ca şi sute de alte baze sportive complexe şi simple pe tot întinsul ţării, sînt realităţi incontestabile, cărora burghezia le poate opune cel mult... maidanele şi locurile virane pe care s-au înălţat, sub soarele democraţiei populare, aceste minunate construcţii şi amenajări sportive.

Echipamentul şi utilajul necesare activităţii în marea majoritate a sporturilor au beneficiat din plin de vasta dezvoltare a industriei romîneşti. Astăzi, articolele de specialitate — care odinioară se importau pe bani grei — sînt fabricate în cantităţi suficiente în Romînia. De la discuri şi bocanci de fotbal la ambarcaţiuni de concurs şi aparate de gimnastică, producţia romînească de utilaj şi echipament sportiv se dovedeşte a fi la înălţime, atît sub aspect cantitativ cît şi calitativ.

Anul acesta, industria romînească de instrumente de precizie a pus la punct aparatul „Telesid" de înregistrare automată pe peliculă a sosirilor în cursele de viteză, cu indicarea timpului exact, la sutime de secundă, a fiecărui concurent.

Tot la acest capitol — al condiţiilor — trebuie inclus efortul făcut pentru a pune la baza mişcării de cultură fizică cea mai avansată experienţă ştiinţifică, de a-i furniza cadre de specialişti cu înaltă calificare.

PREMIZA UNOR NOI VICTORII

Preocuparea faţă de baza ştiinţifică a mişcării de cultură fizică este explicată prin locul pe care sportul îl ocupă în viaţa ţării, prin scopul său major: întărirea sănătăţii oamenilor muncii, pregătirea lor pentru o muncă de înaltă productivitate, pentru apărarea patriei, educarea comunistă a maselor de tineret, în spiritul patriotismului socialist, al internaţionalismului proletar. Acest rol de seamă al sportului este întărit şi prin recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri cu privire la reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport.

Reorganizarea mişcării sportive — în curs de efectuare — reprezintă o înnoire creatoare a mişcării de cultură fizică şi sport, dezbrăcată acum de forme greoaie, plină de paralelisme şi obligînd deseori la acte birocratice, din anii precedenţi. Interesul trezit de această acţiune în rîndurile maselor largi de oameni ai muncii este major. De pe acum s-au înscris în U.C.F.S. sute de mii de membri, iar numărul lor creşte vertiginos. În adunările generale de alegeri, membrii noii organizaţii sportive se angajează să ridice pe culmi tot mai înalte prestigiul sportiv al patriei, adîncind legătura cu izvorul tuturor succeselor: legătura cu masele cele mai largi ale oamenilor muncii. Mulţumind partidului şi guvernului pentru noul sprijin dat mişcării de cultură fizică, oamenii muncii iau parte cu entuziasm la acţiunile sportive obşteşti menite să consolideze şi să lărgească bazele viitoarelor succese.
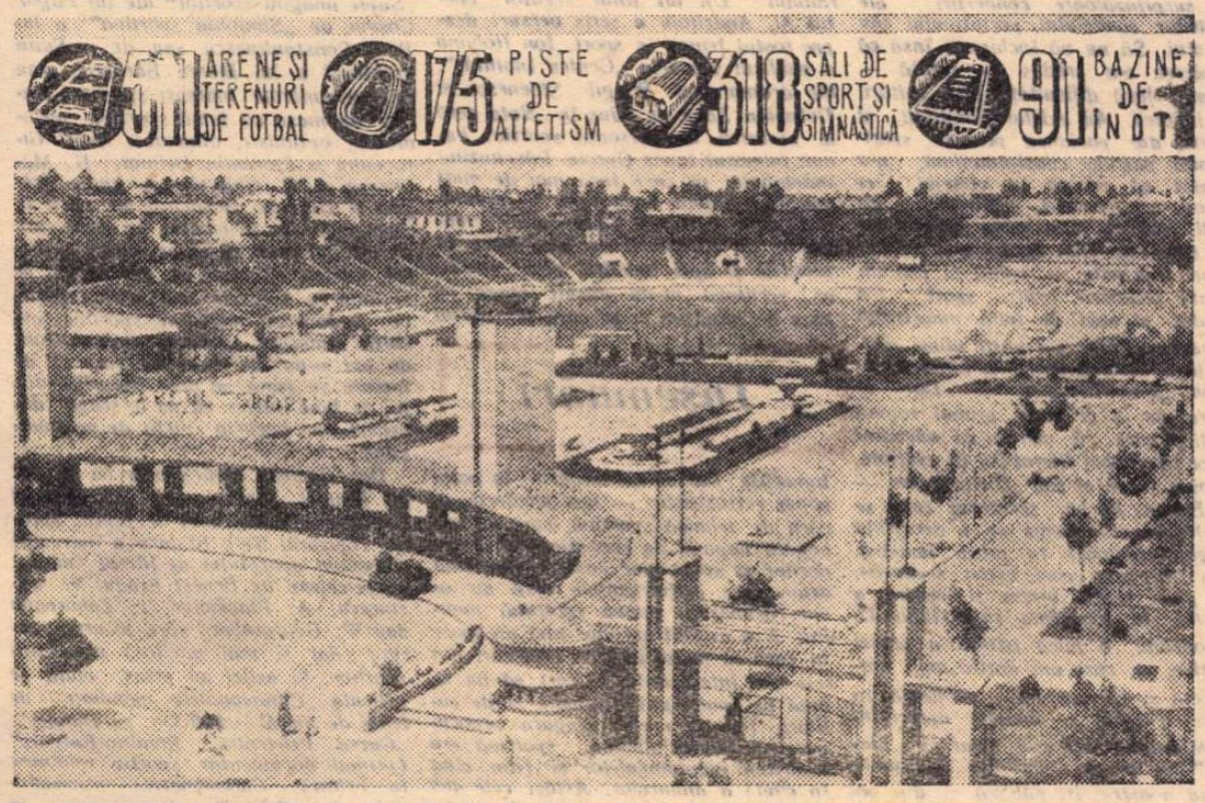
Educaţi de partid, tinerii din marele detaşament al sportivilor păşesc înainte sub steagul scumpei noastre Republici Populare Romîne. Ei i-au făurit faima sportivă în primii 10 ani de existenţă, ei sînt hotăriţi să continue drumul către cele mai înalte culmi, spre slava patriei iubite care le oferă o viaţă cu adevărat liberă şi fericită.